

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כ"ח אלול תשפ"ב • גליון 229 • פרשת נצבים

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:47	19:13	18:14	ירושלים
19:51	19:16	18:13	חיפה
19:41	19:12	18:13	

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

הדלת פתוחה

הקב"ה נותן לנו את כל הכלים כדי שנוכל להתקרב אליו בחודש אלול

ראש השנה

הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל - ראש ישיבת מיר, פגש פעם בערב ראש השנה את אחד מתלמידיו ששימש כראש כולל. ראש הישיבה פנה אליו ושאל: 'אמר לי מר, במה את מתכוון לקראת ראש השנה?'

נענה ראש הכולל במבוכת מה: 'מתחזק... לומד... מתפלל...; 'פה מאוד', השיבו רבו, 'ובכל זאת, במה אתה מתחזק ביותר? במה אתה מתכוון בעיקר?'

חיך ראש הכולל במבוכה, והבין כי רבו רוצה להשיב לו. ואז השיבו רבי חיים שמואלביץ: 'נראה לי, כי ההכנה הטובה ביותר לראש השנה, היא לעמוד לעזרת רעייתך. הרי ראש השנה חל בשנה זו בימי חמישי ושישי, ובוודאי רעייתך נחפזת ולחוצה לערוך סעודות מכובדות לשלושת הימים - שני ימי החג והשבת שאחריהם...'

על כן, עצתי לך להתכוון כראוי לראש השנה, היא לעמוד לימינה, להיות לה לעזר. צא ובדוק במה אתה יכול לסייע לה, אולי תוציא את הילדים לטיול קצר... תנסה לעזור לבני ביתך להכין את החג, תעמוד להם לסייע. זו ההכנה הטובה ביותר לראש השנה!'

הסיפור, המופיע בספר 'האמנתי ואדברה', מלמד אותנו: גם השנה ראש השנה יחול בערב שבת. ברוב בתי ישראל כרוכה הכנת החג והשבת בטירחת רבה ועבודה מאומצת, וגם אחר כך - במהלך החג - יש לא מעט עבודה. הבה נזכור כי חסד הוא הכנה טובה ליום הדין, נרבה בעשיית חסד גם בתוך הבית פנימה, למען נזכה להתכונן כראוי ליום הגדול ולהתברך בו בשנה טובה ומבורכת!

(הרב אשר קובלסקי)

שבוע יחול ב"ה ראש השנה, יום הדין הגדול בשנה. הקב"ה נתן לנו ברחמי חודש שלם, את ימי האלול. השמים פתוחים לתקונו אלי ושובו בתשובה. אח"כ יומיים של ראש השנה דינא קשיא ודינא רפיא, אומר הקב"ה תתפללו מקירות הלב לפני פסק הדין, אחרי פסק הדין הרבה יותר קשה. אולם, גם בראש השנה, הקב"ה ברחמיו רק כותב את הדין ולא חותם, יש אפשרות לשנות, לכתוב פסק דין אחר. אחרי שיש פסק דין כבר הרבה יותר קשה מאשר עכשיו, והקב"ה אוהב אותנו, רוצה שנוכל לתקן גם את הגזר דין הרע חלילה שנגזר עלינו, נתן לנו ברחמיו את ימי התשובה הנפלאים עשית, שהם ימי רצון גדולים יותר מאלול, כדי שנוכל לתקן בתשובה. ימים של קרבת אלוקים עצומה, אין ימים כאלו בכל השנה. ומתי החתימה של פסק הדין? ביום האחרון, יום הכיפורים. ולא בתחילת היום ולא באמצעו אלא בסוף היום, בעת נעילה. כדי שנוכל לתקן עד החתימה, כל פסק דין לא טוב חלילה שנגזר עלינו. אומר הקב"ה התפללו לפני כל יום הכיפורים מקירות הלב, כדי שתקרעו את גזר הדין הרע חלילה, ותטיבו את החתימה.

אמנם אליה וקוץ בה, מי שחלילה מזלזל בכל זה, לא חוזר בתשובה בחודש אלול, לא מעורר את עצמו בראש השנה, עשרת ימי תשובה הוא עסוק בדברים אחרים - חלילה וחס אמרו לו הקב"ה, כל כך הרבה באתי לקראתך, גם אלול שלם, גם עשית נפלאים, גם יום כיפור יום של רחמים, ואתה נשארת בשלך?! תזוז משהו! תקרב את עצמך אלי קצת. קיימתי "השיבנו ה' אליך" כעת תורך לקיים "ונשובה". אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלימה!

שמעתי מהגאון רבי מיכאל מזוז שליט"א, המשגיח דישיבתנו הק' סיפור אמיתי, שארע בב"ב, והוא מכיר את הנוגעים בדבר: היה בחור בב"ב שלמד בשיעור א' בישיבה גדולה, היה לו משבר כלשהו, חברים דדרו אותו, בעצמו לא שם לב איך הוא מדרדר ונופל, בתחילה רק הלך אח"כ עמד אח"כ ישב, רח"ל. בסופו של תהליך הוא הלך לצבא, ניתק קשר עם משפחתו הבוכיה, עזב את הבית, הוא לא רואה אותם והם לא רואים אותו, התבייש שיראו אותו במחוז ילדותו נעלם מהאופק. היה אברך אחד שראה אותו כמה פעמים ביום בשעות לא שעות, ששמר איתו על קשר טלפוני רופף. חלפו 10 שנים בערך, הבחור הנ"ל בן 28 יושב ומוכר בחנות מחשבים בת"א, ולחנות נכנס אותו אברך לקנות דבר מה, הוא מסתכל על המוכר והוא נראה לו מוכר, מביט בו במבט

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים

אלפי טלמי צארי הפרשה

האצלהתחם או לעיני קדושת

התקשרות עכשיו: 05-04-00-00

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייחה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחוללת
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

ליצילי נשמת
שלמה בן גלן לון
סנילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ירלנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

יהודי פשוט או פשוט יהודי

וביקשתי ממני שידבר עם כמה אברכים בדיסקרטיות שכאשר בני יסיים הם יביעו את התפעלותם בקול, כדי שרשמי חבורה זו יהדהדו בחלל הכולל.

וכך היה בס"ד. בני חזר מאושר מהצלחתו. אלא שרשמי ההצלחה התפוגגו כאשר הגיע שוב זמנו למסור שיעור, כל הפחדים חזרו.

סיכמנו בינינו שכל פעם שיגיע תורו אני אזכה להיות המאזינה הראשונה. לזכות זו זכיתי במשך חמש עשרה שנים, שמעתי ממנו שיעורים ברוב חלקי השולחן ערוך.

לילה לפני שהיה מוסר שיעור, זכרתי לבקש מהאברכים שלא ישכחו לפרגן. הוא היה זקוק לתמיכה הזו.

ב"ה בני זכה מאז להתעטר בכתר דייונות, וכיום הוא משמש כדיין ומורה צדק בקהילה חשובה בחו"ל ומשמש גם כראש כולל בעצמו, ולמרבה הפלא גם בכולל שלו תלמידיו חייבים למסור שיעור בפני האברכים ללא יוצא מן הכלל.

פתחת את הספר וראיתי שהוא ציין הקדשה מיוחדת לאמו במילים חמות: רבי עקיבא אמר על רעייתו לתלמידיו "שלי ושלכם שלה הוא", כי היא 'אפשרה' במסירותה לבעלה הגדול להתמסר לתורה. אמי לא רק אפשרה, כי אם 'הובילה' אותי להצלחה. היא הוכיחה לי שאני מסוגל להוציא מתוכי את חלקי בתורה ולזכות בו את הרבים, כך שאני יכול לומר בלב שלם על אמי היקרה: "שלי ושלכם שלה הוא".

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

את חייו לעצמו ויסתיר את חידושי תורתו, יתכן שלאחר מאה ועשרים יאשימו אותו שלמד לעצמו ושעולם התורה הפסיד את חידושי ויחכמתו בתורה. ועל כן לטובתו ולטובת עם ישראל אני לוחץ עליו" הוא סיים בהומור, "את עוד תראי שהוא יבקש לדבר".

כשהבנתי שראש הכולל לא מתכוון לוותר לבני, שכנעתי את הבן ככל יכולתי, והוא נעתר לבסוף לאתגרה אך בעיה אחת העיקה לו מאז, הוא רצה להתאמן על שיעורו והתבייש למסור את שיעורו אפילו לקרובים אליו ביותר. אמרתי לו "ממני הרי אתה לא מתבייש, אם כן אני מוכנה להקשיב לשיעור שלך מרישא עד גמירא, ואפילו להקשות שאלות בענין".

בכולל עסקו בסוגיות החמורות ביורה דעה, הלכות בשר וחלב. בני רמז לי שזה לא בדיוק בשבילי, אך אני התעקשתי שזה כן בשבילי הלא אני במטבח רוב היום, ועלי להיות בקיאה בדיני בשר וחלב. שאלנו רב בענין ולבסוף בני נעתר.

בשעת בוקר הגיע אלי הבן והרצה בפני את הסוגיה. הוא דיבר מהר ובלחש. השתדלתי ללמד אותו כיצד לדבר לאט ובקול, ובחיתוך הדיבור. הוא חזר בפני כעשרים פעמים על אותו שיעור, עד שהייתי מסוגלת לומר את השיעור במקומו.

אחרי עשרים פעמים הוא היה מעט יותר בטוח בעצמו, אלא שחשש מתגובת תלמידי החכמים שבכולל. היום נקבע ליום שלישי בשבוע, היום שבו עליו לעשות את 'טבילת האש' הראשונה בחייו ולמסור את שיעורו הראשון. מלבד תפילה נרגשת של אמא, דיברתי שוב עם ראש הכולל,

סיפר הרה"ג רבי דוד ברוורמן שליט"א: בסיום הרצאתי בקורס מרצים של ארגון "ערכים", ניגשה אלי אחת המאזינות והעניקה לי ספר שחיבר בנה. ספר עשיר ונפלא ובו מאות מאמרים הלכתיים בנושאים מגוונים המקיפים את הש"ס כולו. מאמרים אלו נמסרו בפני תלמידי חכמים חברי כולל לדייונות.

האם הוסיפה כממתיקת סוד: "יש לי חלק לא קטן בספר הזה. בני היקר אברך משי, אך ביישן גדול, ובכולל שלו יש חובה לכל אברך למסור שיעור מסכם בהלכה בפני האברכים. הוא ביקש להימלט מהמשימה ועל כן רשם את שמו בסוף הרשימה. אף כשהגיע זמנו הוא ביקש והתחנן מראש הכולל שיוותר לו, אך זה דרש ממנו בתוקף למלא את חובתו. בני העדיף לעזוב את הכולל באמצע הזמן מאשר למסור חבורה בפני חבריו האברכים. היה לו 'פחד קהל' שגרם לו רעד חריף רק מעצם המחשבה שהוא ידבר בפני קהל, ובפרט שעסקינן בתלמידי חכמים גדולים שחלקם בגיל של אבי.

מכיון שאני קרובה מאוד לליבו של בני, הוא שתפני בכאבו, ואמר שבדעתו לעזוב את הכולל בסוף החודש. לטענתו הוא לא מתאים למקום כזה, כיון שהוא לא רואה את עצמו אי פעם מוסר שיעור בפני קהל, כי הוא בסך הכל אברך רגיל.

שוחחתי עם ראש הכולל, וביקשתי לברר מדוע הוא מחייב אותו למסור שיעור, הלא בני הוא אברך בן עליה, שומר על הזמנים באדיקות, מה עניין לכפות עליו לעשות דבר שהוא אינו מסוגל לעשותו?

ראש הכולל השיב לי בזה הלשון: "ראי, בנך אכן תלמיד חכם, אך בשל ביישנותו עם ישראל עלול להפסיד את חידושי תורתו, אם הוא יחיה

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

פעמים ויתן לכל המסובים לסימן טוב.

יג. מנהג ישראל לאכול בשני הלילות של ראש השנה מיני פירות וירקות שיש בהם רמז לסימן טוב לכל ימות השנה, משום דסימנא מילתא היא. וכמו שאמרו בגמרא (הוריות יב. וכריתות ו), ומביאים: סלקא (תרד ו"א עלי מנגולד אבל לא סלק ארום או עלים שלו). כרתי (לוף). תמר. קרא (דלעת או קרע הדומה לדלורית). רוביא (שעועית ירוקה לוביא בערבית). רמון (לכתחילה צריך שיהיה מתוק או שימתקנו בדבש או בסוכר). ראש כבש (כדי שיוכיר גם זכות העקדה), ואם אין בשר חלק או אין באפשרותו להשיג, אז יכול לקחת ראש דג או ראש קישוא או כל אוכל אחר. תפוח בדבש או סוכה. ויש חלק מהעדות שמוסיפים עוד מיני מאכלים לסימנא טבא.

הלכות ראש השנה

יד. נכון לנהוג לברך על פירות אלה לאחר נטילת ידים וברכת המוציא ואכילת כזית פת, או לאחר ברכת המזון, כדי שלא יכנס בספק על ברכה אחרונה שלהם, וכשאוכלים בתוך הסעודה אין לברך האדמה על שום תבשיל של לוביא או דלעת ולא שהכל על ראש כבש. (ילקו"י עמ' רנה)

טו. הנוהגים לאכול את הסימנים בין הקידוש לסעודה, לפני נטילת ידים, צריכים לברך בורא פרי האדמה על כל הירקות שלפניהם, וברכה אחת פוטר את כל הירקות. (חזון עובדיה עמ' צח)

טז. צריך לברך על התמר תחילה משום שהוא משבעת המינים וחשוב מרימון, לו משפט הבכורה. (חזו"ע עמ' צג)

יז. יברך על התמר בורא פרי העץ ויכוין להוציא את כל פרי העץ. ולכתחילה יש לברך על פרי שלם, ולפיכך יקח תחלה תמרה ויברך עליה, ובתמר צהוב שהוא פרי חדש אצלו שלא היה על השלחן בשעת הקידוש, יוסיף לברך גם ברכת שהחיינו. ואחר שאכל, יקח עוד תמרה, ויאמר נוסח ה"הי רצון", ומיד יאכלנו. (חזו"ע שם).

יח. מי שאינו יכול אפילו לטעום מעט מאחד מהסימנים או שאין לו תרד של גידול גוש קטף וכו' יוצא בזה, די לו שיראה את אותם הסימנים, ויאמר את הבקשה בלבד.

יט. יש נוהגים שלא לאכול מאכלים מוצצים, אלא רק דברים שמנים (בשר שמן) ומתוקים, לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה. (ילקו"י עמ' רסט-רעא)

כ. יש נוהגים להמנע גם ממאכלים חריפים. אמנם אם בא לתקן את האוכל, וכן מי שרגיל בזה או אם הוא לעונג, מותר. (ילקו"י עמ' ער בהערה)

כא. יש נמנעים מלאכול דג בראש השנה, משום שמצינו במקרא (נחמיה יג, טז) שכתוב בו דאג, והוי לשון דאגה. ואדרבה יש נוהגים להקפיד להביא דגים בראש השנה על השלחן ואומרים עליו, יהי רצון שנפרה ונרבה כדגים. (חזו"ע עמ' ק)

סדר יום ראש השנה

כב. מצות עשה מן התורה לשמוע קול השופר בראש השנה, שנאמר (במדבר כט א), יום תרועה יהיה לכם. (חזון עובדיה עמ' קיב)

כג. אף על פי שהנשים פטורות ממצות שופר, מכל מקום הנהגות לבוא לבית הכנסת כדי לשמוע קול שופר, יפה עושות, ויש להן שכר מצוה. (חזו"ע עמ' קל)

כד. אמנם אשה שיש לה ילדים קטנים מצוה גדולה יותר שתשמור על ילדיה, אלא אם כן יש לה בת גדולה ואחראית שתשמור על הילדים.

כה. נכון שיאמר התוקע לצבור השומעים קודם שיתקע בשופר שיכוונו לצאת ידי חובת הברכות ומצות שמיעת קול השופר, ושגם הוא מכוין להוציאם ידי חובת ברכות ומצות שמיעת קול שפה. (חזו"ע עמ' קיז)

כו. אסור להפסיק בדיבור בין הברכה לתקיעת השופר, ואם סח צריך לחזור ולברך. וכן אסור להפסיק בדיבור בין סדר תשר"ת לתש"ת, ובין תש"ת לת"ת. ואיסור זה הוא בין לתוקע ובין לקהל השומעים. ולכן אין להתודות וידוי בין סדר לסדר בפנה. (חזו"ע עמ' קלה)

כז. מנהג טוב שלא לישן ביום ראש השנה, שכן נאמר בשם הירושלמי, מי שישן בראש השנה ישן מזלו. אמנם זה אינו נאמר על מנהגו של עולם, ולכן מותר להמשיך לישון אחרי עלות השחה. ואם ראשו כבד עליו, יישן מעט אחר חצות היום, (בערך 1:2:34). משום, שאז נמתקו הדינים והסתיים עיקר דינו של אדם. (חזו"ע עמ' קפג)

כח. היושב בטל ואינו עוסק בתורה כישן דמי, ולכן יאזור עוז כל אדם לנצל את היום בתורה לקרוא חומש עם פירוש רש"י או תהילים. וכל אחד לפי מה שהוא אדם. וכן ירבה במעשים טובים לעזור בביתו ויתנהג ברכות עם ילדיו. (ע"פ חזו"ע עמ' קפג)

א. מדליקין נר לכבוד יום טוב בשני הלילות של ראש השנה, ויקדימו לברך ואחר כך להדליק, כמו בכל ערב שבת וערב יום טוב, שכל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן. (ילקוט יוסף ימים נוראים עמ' רלג)

ב. הנכון הוא שלא לברך שהחיינו בעת ההדלקה, אלא יכוונו לצאת ידי חובת ברכת שהחיינו כששומעות ברכת שהחיינו בשעת הקידוש. ואם ברכו שהחיינו בהדלקה אין להם לענות אמן בשהחיינו בקידוש, בשביל שלא יהיה הפסק בין הברכה לטעימה. ואם ענו אמן אין להם לטעום מכוס הקידוש, ומכל מקום יצאו ידי חובת קידוש. (חזון עובדיה עמ' סב)

ג. מתפללים ערבית בכוונה ובהכנעה ובתחנונים, וכמו שאמרו בגמרא (ראש השנה טז:), כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה, ופירש רש"י, שרשה בתחלתה, שישאל עושים עצמם רשים בראש השנה לדבר תחנונים ותפלה, וכמו שכתוב תחנונים ידבר רש. (ילקו"י עמ' קצ)

ד. כתב מרן החיד"א, שתפילות ראש השנה ויום הכפורים עומדים לאדם במשך כל השנה בכל עת שיצטרך. וכל תפלות השנה כלולים בתפלות אלו. וישים נפשו בכפו בכונת פירוש התיבות בפיוטים ובתפילות החדשים של ימים אלו, ובפרט בקרבנות ופסוקי דזמרה וקריאת שמע ותפלה, ובוה מעלים התפילות הפסולות של כל השנה. (ילקו"י עמ' רא)

ה. מכל מקום, התפלות בראש השנה יהיו בשמחה ובטוב לבב, ובנעימה קדושה, ומתוך כוונה שלימה, כי בטוחים אנחנו בישועת הקדוש ברוך הוא שיכתבנו ויחתמנו לחיים טובים, ולא כאותם שמביאים עצמם לידי בכיה בתפלות ראש השנה, שהרי ראש השנה יום שמחה הוא. אמנם המתפללים בכוונה בראש השנה, ומתעוררים מעצמם לבכות לרוב דבקותם וכוונתם בתפלות הימים הנוראים, ועיניהם זולגות דמעות מרוב התרגשותם והתלהבותם, אין בזה שום מניעה כלל. (חזו"ע עמ' פז-פט)

ו. יש אומרים שיש חיוב שמחה בראש השנה, כמו בשאר ימים טובים, אלא שיש לנהוג ברצינות, בבחינת וגילו ברעדה. ויש אומרים שאין חיוב שמחה בראש השנה. והעיקר כסברא ראשונה. (ילקו"י עמ' רלה)

ז. ימחר לבוא לביתו בשמחה ובטוב ללבב, וירחיק מאיתו יגון ואנחה, ויכנס בפנים מאירות, ויברך את בני ביתו בברכת: "שנה טובה ומבורכת, כתיבה וחתימה טובה", ולא יתן פתחון פה לשום כעס מריבה וקטטה בלילה הזה.

ח. ומסופר על הרב יהודה פתייה זלה"ה בהיותו בבאגדד והחוס שם היה כבד מאוד, והיו מקדשים וסועדים על הגגות, והוא מרוב החוס פשט גלימתו הלבנה מעליו ונתקלה ידו במנורת השמן, וכבו הנרות והשמן נטף על מצנפתו ובגדיו הצחורים, ופרץ בצחוק להרגיע את אשתו, וקידש עם נרות כבויים. וכשפתחו בסעודה, עלתה הרבנית עם מגש המרק והבשר במעלות הגג, וכשלה ברגלה, וכל המרק והעוף והבשר נפלו והתפזרו בארץ, והתחילה לבכות, והוא קם ממקומו וסייע בעדה ואסף את הנשאר מהאוכל והביאו לשלחן, והרגיע אותה. וכשבא לאכול השיריים, והנה חתול ניצב מולו ומושוך בעוף ואוכלו. קרא הרב בקול: "שטן שטן, יודע אני שהיום הקדוש הזה באת לכאן להרגיזני ולנסותני שאעבור על רצון בוראי ואצטער לא ולא! יהיה מה שיהיה אשמח היום הזה". ופצח בשירה וזמרה. ואמר, כי מעולם לא היתה לו שנה מוצלחת ומבורכת ברוחניות ובגשמיות כשנה הזאת. שופר ציון (עמ' קח בשם אביו תלמידו של הרב יהודה פתייה זלה"ה).

ט. יכוון מאד בברכת שהחיינו להודות לבורא שנתן לו חיים עד עתה, ושיזכה בשנה הבאה לברכה פעם נוספת.

י. בליל ראשון לא יניח לפניו בעת הקידוש פירות חדשים (תמר צהוב ורימון) ויתכוין שלא לפוטרם בברכת שהחיינו של הקידוש, ואם הם לפניו יעשה מעשה ויכסם בממפה, ובוה יוכל לברך עליהם שהחיינו. (ילקוט יוסף עמ' רנט)

יא. בקידוש ליל שני של ראש השנה, טוב להניח לפניו פרי חדש, כדי לברך שהחיינו בקידוש. ואחר שסיים את הקידוש מיד יברך בורא פרי העץ ויאכל חתיכה פחות מכזית מהפרי. ואם אין מצוי לו פרי חדש, אף על פי כן יברך שהחיינו, מפני שעיקר הברכה היא על היום. (חזון עובדיה עמ' קסג)

יב. מנהג יפה ונכון להטביל פרוסת לחם המוציא בסוכר או בדבש, והיינו לאחר שברך ובצע, יטבילנו קודם במלח שלש פעמים, ובנוסף יטבילנו בסוכר שלש

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

לאן הגעתי?

בכל קומה משהו אחר ופרוזדורים שלא נגמרים.

בקומה שניה מחלקת לב, פונים לפרופסור בר לב ושואלים אותו בענין רשתית העין, הפרופסור אומר אני לא יודע, זה קומה מעלי, מגיעים לפרופסור של העין, ושואלים אותו בענין אף אוזן גרון, הוא אומר תעלו עוד קומה מעלי.

אם יש ניתוח מסובך, יושבים שבעה פרופסורים בבית החולים, וכל אחד אומר את החכמה שלו, וארבעים שנות הידע שצבר, ואם ניקח אפילו חמישים פרופסורים ביחד, הם לא יכירו את כל גוף האדם!

ועדין יש מחלות בעולם שגם הרופאים מבינים שאין מה לעשות. "אנחנו עשינו את שלנו, לעולם הרפואה אין מענה לבעיה".

לפעמים גם מבקשים לפנות את החולה, כי הוא תופס מיטה, קצרה דינו מלהושיע. והמשפחה שואלת "לאן ניקח אותו" והם אומרים "תקחו אותו לאן שאתם רוצים, אנחנו צריכים את המיטה", והחולה שומע את הדיבורים, איזה הרגשה יש לו, חמישים שנה שילם קופת חולים, ותלה תקוות בסל התרופות, ופתאום מגלה שאין מה לעשות אתו, אין להם כלים לרפאות אותו. חז"ל מספרים שחזקיה המלך גנז את ספר הרפואות, שהיו בו תרופות לכל המחלות, וחכמי ישראל בירכו אותו והודו לו. כי אנשים נתפסו לספר הרפואות ושכחו שיש בורא לעולם. ולכן גנזו את הספר, כדי שאנשים יבקשו רחמים ממי שאמר והיה העולם.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

אם אדם היה נולד בחדר לידה בגיל יום, עם שכל של בחור בן עשרים, הוא היה שואל "מה קורה כאן, לאן הגעתי, מה אתם מסתכלים עלי", אומר הרמב"ם, אדם שבא לעולם בגיל יום לא שואל מה אני עושה כאן, משום שלא היה לו שכל לשאול. והיום בגיל שלושים וארבעים יש לך שכל לשאול, ולמה אתה לא שואל, למה אתה נוסע בכדור הארץ בלי לשאול מה משמעות החיים, מה התכלית שלי, למה באתי לכאן, מה התפקיד שלי בעולם.

אברהם אבינו הגיע לידיעה שיש בורא לעולם דרך ההתבוננות, וכמו שכותב הרמב"ם, שאברהם התחיל משוטט בדעתו עד שהציץ עליו בעל הבירה (בורא עולם), ואמר לו "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אבין, אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול".

אם נתבונן בעולם הרפואה שהולך ומתפתח, והכל גודל וגודל, לפני כמה עשרות שנים היה רופא שינים אחד שמטפל בכל סוגי הטיפולים. והיום לכל פריט בשן יש רופא.

יש רופא שבקי רק בבניית השן. יש רופא שבקי רק בניתוח החניכיים, יש רופא מיוחד לשתלים, ויש רופא מיוחד לסתימות וטיפולי שורש, ויש מומחה לכתרים.

בעוד ארבעים שנה אחרי חקירות של עולם המדע והגילויים שיתגלו, יהיה רופא מיוחד לכל שן ושן.

מספר הגר"ל כחלון שליט"א שהלך עם אביו לבי"ח בלינסון, הם הגיעו למעלית ושומעים את המעלית מדברת.

קומה ראשונה מחלקת כלי דם, קומה שניה מחלקת לב עוד קומה מחלקת עצבים, (מעלית עצבנית), בכל קומה המעלית מדברת.

רוצים שנה טובה ומבורכת?

בכל ערב ראש השנה עורך הרה"ג דניאל זר שליט"א

פדיון נפש לשנה טובה ומבורכת!

בכה הפדיון לבטל גזרות רעות ולהשפיע על האדם

ישועות גדולות!

לפרטים נוספים: 03-5701212

Rabenu.co.il

לפרטים נוספים: